

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 57/2012
10.01.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 452/12 од 20.12.2012. године, против пресуде Вишег прекршајног суда, Одељење у Новом Саду III-307 Прж 13700/12 од 14.08.2012. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 10.01.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

Образложење

Пресудом Вишег прекршајног суда, Одељење у Новом Саду III-307 Прж 13700/12 од 14.08.2012. године ставом првим диспозитива одбачена је, као изјављена од стране неовлашћеног лица, жалба адвоката Ј.Ј., у делу у којем је изјављена у корист окривљеног П.М., као одговорног лица у правном лицу доо Х.ш., против решења о прекршају Министарства финансија Републике Србије, Управа царина, Комисије за прекршаје, Царинарнице Нови Сад 02.02.П број 2037/08 од 25.11.2008. године. Другим ставом диспозитива побијане пресуде у осталом делу, жалба браниоца окривљених, правног лица доо К. и С.Љ., као одговорног лица у правном лицу доо К., правног лица доо Х.ш. и М.С., одбија се као неоснована. Потврђује се решење о прекршају Министарства финансија Републике Србије, Управа царина, Комисије за прекршаје, Царинарнице Нови Сад 02.02.П број 2037/08 од 25.11.2008. године, у односу на окривљено правно лице доо К., окривљеног С.Љ., као одговорног лица у правном лицу доо К., окривљено правно лице доо Х.ш. и окривљеног М.С. Наведеним решењем првостепеног органа од 25.11.2008. године, оглашени су одговорним због прекршаја из члана 369. став 1. тачка 1. а у вези става 2. Царинског закона, јер су дана 14.08.2008. године, преко ЦИ Х., увезли робу за коју, с обзиром на врсту и намену, постоји забрана и ограничење која се увози уз дозволу Агенције за лекове и кажњени окривљено правно лице доо К. са седиштем у Н.С. новчаном казном у износу од 2.000.000,00 динара и окривљени С.Љ. из Н.С., као одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 20.000,00 динара. Истим решењем због прекршаја из члана 369. став 1. тачка 4. у вези става 2. истог закона, оглашени су одговорним јер су располагали са робом за коју је одобрен транзит и кажњени окривљено правно лице доо Х.ш. са седиштем у С. новчаном казном у износу од 500.000,00 динара, окривљени П.М. из С., као одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 5.000,00 динара и окривљени М.С. из Н.С. новчаном казном у износу од 200.000,00 динара. Окривљеном правном лицу доо К. је у складу са одредбом члана 385. став 1. Царинског закона, изречена и заштитна мера одузимања предмета којим је прекршај учињен, медицинског електродијагностичког апарата са софтвером.

Против наведене пресуде Вишег прекршајног суда, Одељење у Новом Саду од 14.08.2012. године, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због повреде одредаба прекршајног поступка из члана 6. став 2. Закона о прекршајима, у вези члана 293. став 1. тачка 1. Царинског закона. У захтеву се наводи да је након доношења првостепеног решења, а пре доношења одлуке од стране Вишег прекршајног суда ступио на снагу Царински закон ("Сл. гласник РС" 18/10) који је блажи и као такав у смислу члана 6. Закона о прекршајима морао је бити примењен приликом одлучивања о жалби. Новим Царинским законом је за исти прекршај предвиђена новчана казна у износу од једноструког до четвороструког износа царинских дажбина за робу која је предмет прекршаја у односу на ранији Царински закон који је престао да важи а који је чланом 369. предвиђао новчану казну у износу од једноструког до петоструког износа вредности робе која је предмет прекршаја. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи или укине пресуду Вишег прекршајног суда, Одељење у Новом Саду.

Врховни касациони суд је, обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу члана 266. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 101/2005, 116/2008, 111/2009), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Одредбом члана 369. став 1. тачка 1. Царинског закона ("Сл. гласник РС" 73/03... 9/10) је прописано да ће се новчаном казном од једноструког до петоструког износа вредности робе која је предмет прекршаја казнити лице које покуша, односно извезе или увезе робу за коју постоји забрана или ограничење, осим у случајевима робе за коју постоји ограничење, ако је надлежан орган издао писано одобрење (члан 86).

Одредбом члана 293. став 1. тачка 1. Царинског закона ("Сл. гласник РС" 18/10) прописано је да ће се новчаном казном од једноструког до четвороструког износа царинских дажбина за робу која је предмет прекршаја казнити лице ако изношењем нетачних или неистинитих података или на било који други начин навођењем царинског органа на погрешан закључак, стекне или покуша да стекне плаћање дажбина у мањем износу, преференцијални тарифни третман, ослобођење од плаћања увозних дажбина, олакшице у плаћању увозних и других накнада, плаћање смањеног износа, повраћај или отпуст од плаћања увозних дажбина или било коју другу олакшицу (чл. 23, 30, 31, 84, 87, 104, 112, 113, 150, 152, 169, 172, 177 до 180, 249. до 252).

Сагласно цитираним прописима неосновано се, према оцени Врховног касационог суда, наводима захтева за заштиту законитости указује да је побијаном пресудом повређена одредба прекршајног поступка из члана 6. став 2. Закона о прекршајима у вези члана 293. став 1. тачка 1. Царинског закона ("Сл. гласник РС" 18/2010). Ово стога јер прекршајна радња за коју су окривљени оглашени кривим није прекршај прописан чланом 293. став 1. тачка 1. Царинског закона ("Сл. гласник РС" 18/2010) како то наводи подносилац захтева већ је прекршај из члана 292. истог закона за који је прописана новчана казна од једноструког до четвороструког износа вредности робе која је предмет прекршаја. Како је окривљенима који су оглашени кривим решењем првостепеног органа од 25.11.2008. године изречена новчана казна у износу од једноструке вредности робе која је предмет прекршаја односно у минималном износу то су, обзиром на висину изречене новчане казне, без утицаја наводи захтева којима се указује да су одредбе Царинског закона ("Сл. гласник РС" 18/10) блаже за учиниоце прекршаја него одредбе члана 369. Царинског закона ("Сл. гласник РС" 73/03... 9/10). Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 266. став 2. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" 101/2005, 116/2008, 111/2009) одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић,с.р.